Η ιστορία των ελληνικών χαρτονομισμάτων

Είναι πολύ δύσκολη η συμπύκνωση της ιστορίας των ελληνικών χαρτονομισμάτων –και της ιστορίας του ελληνικού νομίσματος γενικότερα– μέσα σε λίγες σελίδες. Μέσα απ' αυτά προβάλλει η πολυκύμαντη οικονομική αλλά και κοινωνικοπολιτική ιστορία της χώρας μας, μιας μικρής και φτωχής χώρας που η Ανεξαρτησία την βρήκε με δημόσιο εξωτερικό χρέος 2.800.000 αγγλικών λιρών –το Δάνειο της ανεξαρτησίας (1825) όπως αποκλήθηκε- από το οποίο εισέπραξε καθαρά μόνον τα μισά!

Για να ενισχυθεί ο εθνικός αγώνας, η επαναστατική κυβέρνηση διά του «Εκτελεστικού» έδωσε οιονεί χαρτονομίσματα το 1822 (κατά αντιγραφή των γαλλικών «ασσινιάτων» σε αξίες 100, 250, 500, 750 και 1.000 γροσίων που είχαν όμως μικρή ανταπόκριση.

Ο πρώτος κυβερνήτης της Ελλάδος, Ιωάννης Καποδίστριας, αφού «έκοψε» στην Αίγινα την πρώτη ελληνική νομισματική μονάδα τον «Φοίνικα», σύμφωνα με τις προσδοκίες του Έθνους και τις επιταγές των επαναστατικών εθνοσυνελεύσεων, ίδρυσε την Εθνική Χρηματιστική Τράπεζα απευθυνόμενος στον πατριωτισμό των Ελλήνων για ενίσχυση του κενού δημόσιου ταμείου. Παράλληλα φρόντισε να εκδώσει «χαρτονομίσματα» για περιορισμένη χρήση. Η αρχική πρόταση προέβλεπε συνολική αξία 3.000.000 Φοινίκων αλλά η εθνική συνέλευση του Ναυπλίου περιόρισε την αξία αρχικά σε 1.000.000 και τελικά σε 500.000 Φοίνικες.

Αφιέρωμα της εφημερίδας «Καθημερινή».

Λήψη αρχείου (7.5 MB)

MediaFire